

РЕШЕНИЕ

№ 3482

гр. София, 04.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Христова, като разгледа дело номер **6723** по описа за **2010** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 05.02.2010г по НАХД № 4224 по описа на 2009 г., СРС, НО, 8 състав, е потвърдил наказателно постановление № 38-3 от 18.03.2009 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност”, с което на жалбоподателя, на основание чл. 127, ал. 1 от Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) е наложена глоба в размер на 500 лева за нарушение на чл. 93 от ЗЗКИ.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от И. Д. Д от гр. С., с твърдения, че то е незаконосъобразно, неправилно и необосновано, постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Твърди, че не е установен момента на нарушението и че именно той е лицето извършило посоченото в АУАН и НП нарушение. От съда се иска да отмени решението на СРС и наказателното постановление. Претендират се и разноските по делото.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуален представител - адв. А, поддържа жалбата по съображенията, изложени в нея. Моли да му бъде присъдени направените разноски.

Ответникът по касационната жалба – Д. чрез процесуалния си представител юрисконсулт Хубанова оспорва жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за основателна.

Административен съд С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и

наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е основателна:

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя и свидетел по делото Расийски и писмените доказателства, представени с наказателното постановление и в съдебно заседание.

Пред настоящата касационна инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК. Касационната инстанция, на основание чл. 220 АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени от С районен съд.

Установено е, че Мартин Данев Расийски, на длъжност експерт в отдел „В-2“ в дирекция „Военна сигурност“ към главна дирекция „Вътрешна сигурност“ на ДА"НС", извършил проверка на 29.12.2008г., в под. 52780 - С., при която констатирал, че жалбоподателят ст. лейт. И. Д. Д, в качеството си на командир на 2-ри бригаден модул е допуснал нерегламентиран достъп до класифицирана информация, като обработва и съхранява файл с име „ZAPOVED zonil2.doc“ и големина 92 KB. с ниво на класификация „Поверително“, върху компютърна конфигурация с име „2modul“, MAC адрес: 001C1063721E, чийто отговорник е. Във връзка с направените констатации за наличието на файл върху компютърна конфигурация с име „2modul“, MAC адрес: 001C1063721E, с отговорник ст. лейт. И. Д. Д бил съставен констативен протокол в присъствието на двама свидетели.

При проверката било установено, че за да се получи достъп до компютърната конфигурация е необходимо използването на парола, която е била дадена за ползване от администратора на жалбоподателя като отговорник на компютърната конфигурация. Същата компютърна конфигурация представлява материален носител за многократен запис, който е неклассифициран, като работното място е част от състава на автоматизирана информационна система (АИС) за работа с неклассифицирана информация, използваща за пренос безжична преносна среда. Свидетел Расийски съставил акт за установено административно нарушение по чл. 93 от Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) на лейт. И. Д. Д, въз основа на който е издадено обжалваното НП.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав намира извода на първоинстанционния съд, че следва да потвърди наказателното постановление за незаконосъобразен.

В съдебното производство фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, съгласно чл. 13, ал. 1 от НПК и чл. 14, ал. 2 от НПК, във връзка с чл. 84 от ЗАНН, нямат обвързваща доказателствена сила, каквато имат за административно-наказващия орган в производството по налагане на административно наказание, поради което в тежест на този орган е да докаже извършването на нарушението, участието на извършителя и неговата вина, и понеже актът и наказателното постановление не се ползват с доказателствена стойност в съдебното производство, т. е. нямат презумптивна доказателствена сила, обстоятелствата, изложени в тях, подлежат на проверка от съда.

От събраните по делото доказателства не може да се установи по категоричен начин извършителя на описаното в АУАН и НП нарушение. Видно от показанията на актосъставителя Расийски, достъп до компютър на Д е имал и системния администратор на поделението. От събраните по делото доказателства не може да се установи по категоричен начин, че единствено жалбоподателя Д е имал достъп до

съответната компютърна конфигурация. Допълнително следва да бъде отбелязано, че процесните файлове притежават атрибути, от които е видно кога са записани, използвани и разпечатвани, но това е неточна информация от техническо естество, тъй като всички дати зависят от конкретната дата на компютъра и ако тази дата е неточна и невярна, то следва и датите на качване на информация да са такива. В тази връзка и при положение, че жалбоподателя по време на установяване на нарушението е бил в законоустановен отпуск, не може да се установи по категоричен начин, че именно той е извършителя на посоченото нарушение.

При тази фактическа обстановка се установява, че в първата фаза на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Изложените съображения за незаконосъобразност на решението на СРС, налагат отмяната му и отмяна на наказателното постановление.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. II от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С. - град - VII касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 05.02.2010г по НАХД № 4224 по описа на 2009 г., СРС, НО, 8 състав.

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 38-3 от 18.03.2009 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност”, с което на жалбоподателя, на основание чл. 127, ал. 1 от Закона за защита на класифицираната информация (ЗЗКИ) е наложена глоба в размер на 500 лева за нарушение на чл. 93 от ЗЗКИ.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....